

—Περὶ τῶν τελικῶν ὀνομάτων, καὶ τῶν μέσων δρθιγραφίας.

—Περὶ τῆς κατὰ λόγον ποσότητος; τῶν συλλαβῶν.

—Διδαχαὶ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

—Παράρρεσις τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἰπποκράτους.

—Ἐπιγράμματα εἰς Νικόλαον Μαυροκορδάτον, Στέφανον Σερβῶν, Χριστοφόρον μοναχόν Ἰω.

—Κατάλογος τῶν ἐν τῇ μονῇ Τετάρνης ἐντύπων καὶ χειρογράφων βιβλίων (συνταχθεὶς κελεύσει Νικολ. Μαυροκορδάτου).

—Όνοματία τῶν τετραπόδων, ζωύφιων, πτηνῶν, ιχθύων, δένδρων, ἔπιστρων τε καὶ βοτανῶν μὲ στημένωμα τῆς ἐλληνικῆς λέξεως καὶ τῆς ἀπλῆς καὶ κοινῆς ἀντικρύζες. (ἐγράφη κελεύσει τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος).

—Ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους τὸν ἀριθμὸν 750 (1683—1727).

Ἄνδρονίκος Ῥαγκαβής.

Ἐγεννήθη ἐν Βυζαντίῳ καὶ κατήγετο, ὡς λέγει ὁ Καντεμίρ, ἐκ τοῦ ὄμωνύμου αὐτοκρατορικοῦ οἴκου· ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ γένους σχολῇ προσελήφθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ διῆλθεν ἐν βραχεῖ διαστήματι τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἐκκλησιάρχου, πρωτοκανονάρχου, πρωτεκδίκου, μεγάλου ἐκκλησιάρχου, μεγάλου ἥρωτορος, καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος.

Ἐνυψφεύθη τὴν Ἐλένην θυγατέρα Ἀντωνίου Ρωσσέτου βοεΐδα τῆς Μολδοβλαχίας, ἀποθανοῦσαν ἐν ἔτει 1692, ὡς δηλοῦται ἐξ ἐπιστολῆς παραθυμητικῆς Δοσιθέου Ἱεροτολύμων.

Ἐν ἔτει 1720 ἐξη, διότι τότε καταριθμεῖται ὑπὸ Προκοπίου Μοσχοπολίτου μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς γράμμασι διαπρεπόντων Ἐλλήνων, ἀστρολογίμενος πρὸ πάρτων ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ καθ' ἡν καὶ πλεῖστον ἐπέδωκε.

Ο Καντεμίρ⁽¹⁾, λέγει ταῦτα περὶ τοῦ Ἀνδρονίκου « Andronic de la noble race de Rhangavi, célèbre pour sa parfaite connaissance de la langue Grecque; il était très versé dans la lecture des Pères ».

Αδηλον τί ὁ Ἀνδρόνικος συνέγραψε.

Ο υἱὸς αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, συνεζεύχθη τὴν Μπαλάσσαν θυγατέρα Κωνσταντίνου Βραχονόπου ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας⁽²⁾.

Μακάριος Πάτμιος.

Ἐφραίμ ὁ Ἀθηναῖος παραδίδωσι, κατὰ Ζαζίραν, ταῦτα περὶ τοῦ

(1) Histoire de l'Empire Ottoman, tom. II. σελ. 41.

(2) Αὐτόθι. tom. IV, σελ. 116.